

Ruillven

Wim van Teutem

Ruillleven

Novelle

© 2017 Wim van Teutem

Coverfoto: Ana Carvalho

ISBN: 9789402164831

www.bravenewbooks.nl/wimvanteutem

Voor Cathy, Lucas en Simon

The real risk is not changing.

John Coltrane

Bij de volgende brief schiet ze met een ruk overeind. Naast haar kijkt Jaap even op van zijn talkshow. Vol ongelooft staart ze naar de naam onder aan de pagina. Madeleine Prinssen. Dat... dat zal toch niet... Hoeveel vrouwen zouden er rondlopen met die naam? De naam van haar kwelgeest van de middelbare, de *queen bee* van de brugklas, de reden dat ze uiteindelijk naar een andere school is gegaan.

‘Zit er wat bij?’ Jaap leunt nieuwsgierig opzij. Voor haar op de grond liggen drie stapels. Een snelgroeiende dikke stapel (brandhout), een dun stapeltje (misschien) en een nog dunner stapeltje (zeker uitnodigen). Ze staart nog altijd naar de brief.

‘Hé, je hebt allemaal rode vlekken in je hals. Is er iets?’ Hij legt een arm om haar heen.

‘Er is niets...’ Ze probeert luchtigjes te glimlachen. ‘Ik zit er even een beetje doorheen geloof ik. We moesten vandaag erg stressen om die Kamervragen op tijd af te krijgen.’ Met een snel kusje op zijn neus staat ze op van de bank.

‘Ik ga alvast in bed liggen. De rest bekijk ik morgen wel.’ Haar man een beetje verbaasd achterlatend checkt ze snel het cv. In de gang moet ze zich even vasthouden

aan de deur van de meterkast. Alles klopt. Stad, naam van de school, examenjaar.

Als Diederik met haar binnenkomt, denkt Eefje een ogenblik dat alles misschien toch een vergissing zal blijken. De jonge vrouw in de deuropening – bordeauxrode blazer, subtiel opgemaakt, lipstick die perfect past bij de blazer, het blonde haar in een vlotte coupe geknipt – lijkt, zo op het eerste gezicht, totaal niet op het opgeblazen kind dat ze zich van school herinnert. Eefje vindt haar zelfs bijna sympathiek.

‘Mevrouw Prinssen, welkom.’ Pieter tikt met zijn vingertoppen tegen de tafelrand. ‘We beginnen met een kort voorstelrondje... Mijn naam is Pieter Bokman, ik ben het hoofd van de directie, en dit zijn mevrouw Eefje Twijnstra, beleidsmedewerker, en de heer Diederik van Havelte, senior-beleidsmedewerker.’ Bij het noemen van haar naam geeft Madeleine haar een vriendelijk knikje.

‘Goed...’ Pieter wrijft in zijn handen, ‘Mag ik u om te beginnen uitnodigen om uw sollicitatie nog eens persoonlijk toe te lichten... Waarom bent ú de nieuwe beleidsmedewerker die wij zoeken?’ Terwijl Madeleine haar voorbereide praatje afdraait, wordt Eefje zich pas goed bewust van de totale ommekeer in de verhoudingen. Hier op het Ministerie heeft zij, Eefje, een positie die Madeleine eerst nog maar eens moet zien te krijgen. Sterker nog, of ze die positie zal kunnen verwerven, is nu mede afhankelijk van het oordeel van Eefje.

In de tweede gespreksronde zijn er nog drie kandidaten over. Een al wat oudere interne sollicitant met een kaal